

God dag, mann - Økseskaft.

Stein-Ove Græsdal fra Tananger mener jeg farer med usannheter om valgresultatet. Han har imidlertid ikke lest hva jeg skriver. Jeg sier da vitterlig at "Flertallet har stemt borgerlig, skal vi tro forståegpåere". Formuleringen er valgt slik fordi det er usikkert hvor gruppen 'Andre' skal plasseres. Min hensikt var imidlertid å peke på valgordningen, og si noe om hvorfor det ble som det ble. Samtidig som jeg mener ordningen har større svakheter enn den det nå reageres mest på.

Sperregrensen på 4% betyr mye for mandatfordelingen. Av de stemmene som har effekt, fikk - som jeg sier - de borgerlige 46,9%. FrP 22,9%, H 17,2%, KrF 5,5% og V 1,3%. Bare ca en tredel av alle Venstres stemmer (3,9%) betyr noe når stortingsmandater skal fordeles og regjeringsalternativ vurderes. Stemmene fra Oslo og Akershus. Tilsvarende fikk Stoltenberg & Co 47,8% av alle landets stemmer. AP 35,4%, Sp 6,2% og SV 6,2%. Rødt er ikke en del av Stoltenbergs parlamentariske grunnlag. Både AP, SP og SV kom over sperregrensen. Derfor teller alle stemmene på disse partiene. Ca to tredeler av Venstres stemmer når ikke opp til å telle med når stortingsrepresentantene skal fordeles. Først og fremst derfor er det ikke borgelig flertall på Stortinget.

Mange reagerer på valgordningen som gir rødgrønt flertall på stortinget, mens det i folket var flere som stemte borgerlig enn rødgrønt. Men så lenge vi har en sperregrense og det velges et begrenset antall representanter pr fylke, vil det være vanskelig å finne en ordning som helt og fullt tar hensyn til valgresultatet landet sett under ett. Valgordningen kan sikkert forbedres, men 100% 'rettferdig' blir den neppe.

Den største svakheten ved valgordningen er imidlertid at stortingsrepresentantene i realiteten langt på vei velger seg selv. En engere krets medlemmer i hvert parti bestemmer. Og demokratiet er redusert til at folket stemmer på lister, og ikke på hvem de ønsker som sine tillitsvalgte.